

ගොවිතැන් කරන හැටි බලමු අපි යාපනේ

යාපනය අර්ධද්වීපයේ ජීවත් වන ජනතාවගේ ප්‍රධාන ජීවනෝපාය ගොවිතැනයි. වෙනත් රැකියාවල නියුතු අයත් ගොවිතැන් කටයුතු පිළිබඳව උනන්දුවක් දක්වනවා. ගොවිතැන හා බැඳුණු සංස්කෘතියක් මෙන්ම ගවයා සමඟ බැඳුණු සංස්කෘතියක් ද යාපනේ බොහෝ ගම්මාන වලදී අදටත් ප්‍රායෝගිකව දැකගැනීමට පුළුවන්. ගවයා

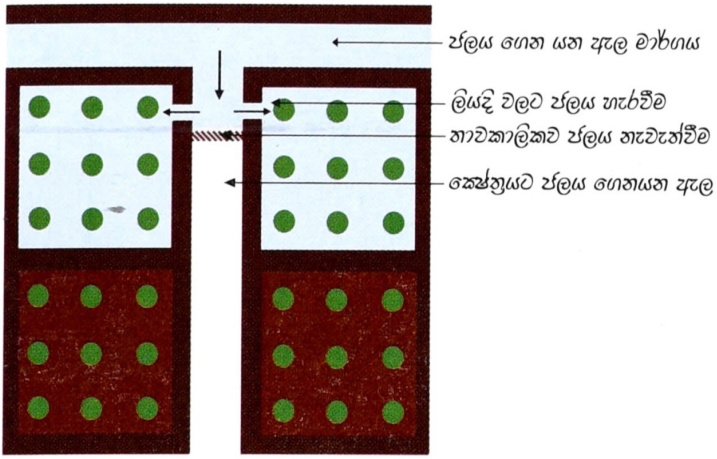
ශිව දෙවියන්ගේ වාහනය ලෙස ද සලකනු ලබනවා. පසුගිය අගෝස්තු මාසයේ උතුරට ගිය ගමනේදී යාපනේ ගොවිමහනුත් සාර්ථක ලෙස ගොවිතැන් කටයුතු වල නිරත වී සිටි අයුරු අපට දැකගත හැකි වුනා.

මුලින්ම අපි නල්ලූර් ප්‍රදේශයේ කෙසෙල් වගාවක් නිරීක්ෂණය කළා. එම වගාවේ කෙසෙල් පඳුරු සාරවත් ලෙස වැවී තිබුණා. මනාලෙස පඳුරු පාලනය කර තිබුණා. එක පඳුරක තිබුනේ හැළ 2-3 ක් පමණයි.

කෙසෙල් ජලය සමඟ මනා සම්බන්ධතාවක් ඇති බෝගයක්. යාපනය වියලි ප්‍රදේශයක් නිසා වියලි කාලයේදී ජලය දිනපතා සම්පාදනය කළ යුතුයි. බැඳූ බැල්මට තැනිතලා බිමක් ලෙස පෙනුනත් කෙසෙල් වගා කර තිබුණු ඉඩමේ ඉතා සුළු බැවුම් ස්වභාවයක් දක්නට ලැබුණා. කෙසේ වෙතත් මුළු ඉඩමටම ජලය සම්පාදනය කළ හැකිවනසේ එහි භූමිය සකස් කර තිබුණා. සෑම කෙසෙල් පඳුරකටම ජලය සැපයෙන පරිදි ජල සම්පාදන කාණු සහ පාත්ති සකස් කර තිබුණා. එහි සැලැස්ම පහත සඳහන් අකාරයට දැක්විය හැකිය.

ගොම, ගව මූත්‍රා ඇතුළු කාබනික පොහොර වර්ග පොලවට එකතු වෙනවා. සතුන් උලා කෑම නිසා වල් පැලෑටි මර්ධනය වෙනවා. දින 5 කට පමණ පසු සතුන් කොටු කර තැබූ කොටුව වගාවේ වෙනත් තැනක පිහිටුවා සතුන් රාත්‍රියට එයට ගාල්කර තබනවා. මේ ආකාරයට කොටුව වගා භූමිය තුළ වෙනස්වූ ස්ථාන වල පිහිටුවීමෙන් මුළු ක්ෂේත්‍රයටම ඉතා පහසුවෙන් කාබනික පොහොර ලැබීමත් වල් මර්ධනය වීමත් සිදුවෙනවා.

තෝරාගත් ස්ථානයකට සතුන් ගාල්කිරීම නොකර කෙසෙල් ගස් වල සතුන් ගැට ගසා තැබීමෙන් ඉහත ප්‍රතිඵල අත්කර ගැනීමට හැකියාව තිබෙනවා. ඇතැම් තැනක මෙම ක්‍රමය සිදුකර තිබුණු දක්නට හැකි වුනා. ගවයින්ගෙන් කෙසෙල් ගස් ආරක්ෂා කරගැනීමට තල් පිති උපයෝගී කරගෙන තිබුණා.

සාර්ථක කෙසෙල් වගාවක් බොහෝ දුරට වල් පැලෑටි වලින් තොරව තබාගැනීම වැදගත් එමෙන්ම නිර්දේශිත රසායන පොහොර වලට අමතරව හැකි පමණ කාබනික පොහොර යෙදීම වඩා ප්‍රතිඵලදායකයි. මේ කරුණු දෙකම පහසුවෙන් සිදුකරන ක්‍රමයක් ඔවුන් අනුගමනය කරන බව අපට දැකගත හැකි උනා. කෙසෙල් වගාවේ තොරාගත් ස්ථානයක් කොටුකර තබා රාත්‍රී කාලයේදී ගවයන් එතුලට ගාල් කිරීමෙන්

යාපනය අර්ධද්වීපයේ පොළව අභ්‍යන්තරයේ හුණු ගල් තට්ටුවක් දැකිය හැකියි. හුණුගල් තට්ටු අතර වගාවන්ට යොදා ගත හැකි ජලය පවතිනවා. එම ජලය ලබාගැනීම සඳහා වගා ලිං සකස්කර තිබුණු අතර මීට වසර ගණනාවකට පෙර වගා ලිං වලින් ජලය ලබාගැනීමට විවධ උපක්‍රම භාවිතා කලා. ආඩියා ලිං ක්‍රමය, ගවයින් විසින් ක්‍රියාත්මක බාල්දි දම්වැල් ක්‍රමය ආදියයි. ඉන්ධන බලයෙන් ක්‍රියාත්මක

කෙරෙන ජල පොම්ප සහ විදුලි ජල පොම්ප භාවිතයන් සමඟ සම්ප්‍රදායික ක්‍රම යටපත් වී තිබෙනවා. කලින් ගවයින් මඟින් ක්‍රියාත්මක කළ යන්ත්‍ර මේ වන විට ප්‍රායෝජනයට නොගැනුණත් උපාංග තවමත් දැකගත හැකියි.

අර්තාපල්, ගෝවා, බීටරූට් වැනි එලවළු වර්ග යාපනේ ප්‍රදේශයේ වගා කෙරෙනවා තිරුනෙල්වේලි ප්‍රදේශයේ සාර්ථක ලෙස බීටරූට් වචන හැටි අට දැකගැනීමට හැකි උනා. බීට් වගාව සිදුකර තිබුණේ ආලි සහ වැටි ක්‍රමයට බිම් සකස් කිරීමෙන් පසුවයි.

කන්කසන්තුරේ ප්‍රදේශයේදී සාර්ථක මිදි වගාවක් දක්නට ලැබුණා. එම මිදි වගාවේ අස්වනු නෙලමින් පැවතුනා.

මිදි වගාව ආවරණය කර තිබුණු තල් වැට

යාපන අර්ධද්වීපයේ ගොවි ප්‍රජාවට ගොවිතැන හඳුන්වාදෙන ආයතනය වන්නේ තිරුනෙල්වේලි දිස්ත්‍රික් ගොවි පුහුණු මධ්‍යස්ථානයයි. එහි භූමිය මනා පාලනයක්

යටතේ ඉතා ආදර්ශමත් ලෙස වගා කටයුතු වලට යොදා ගෙන තිබුණා.

තිස් අවුරුදු ශාපලන් යුද්ධය නිම වීමත් සමඟ වන්නි ප්‍රදේශයේ සිදුකෙරෙන ගොවිතැන් වලත් පිබිදීමක් දක්නට ලැබෙනවා. කිලිනොච්චි ප්‍රදේශය වන්නි ප්‍රදේශයේ හදවත බඳු වූ ප්‍රදේශයක්. එම ප්‍රදේශ වල සිදුකෙරෙන ගොවිතැන් කටයුතු පිළිබඳ පර්යේෂණ සහ අන්වදාබැලීම සිදුකෙරෙන්නේ කිලිනොච්චිය ප්‍රදේශයේ කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ ආයතනය මගිනුයි. එම ආයතනය ප්‍රතිසංවර්ධනයට ලක් කර විවෘත කර තිබෙන්නේ පසුගිය වසරේදී ය. කෙටි කාලයක් තුළ එහි පර්යේෂණ වගා ක්ෂේත්‍රයක් සාර්ථකව සිදුකෙරෙන ආකාරය ඉතා ප්‍රසංගනීයයි.

කිලිනොච්චි කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ ආයතනය

පුත්තූර් කෘෂිකර්ම උපදේශක කොට්ඨාසයේ කෘෂිකර්ම උපදේශක එස්. බාලකൃෂ්ණන් මහතා අපට මෙම ගමනේදී ලබාදුන් සහය වෙනුවෙන් ගොවිකම් සඟරාවේ අපි ස්තූතිය පුදකර සිටිනවා.

ගොවිතැනි සඟරාවේ අළු